

לא ינום ולא יישן שומר ישראל

תמרורים

חופה בצל התבור

נישאו ♦ בכפרקאמא שבקירבת הר התבור, בגליל התחתון, עיזאת נאמפו, 31, בן העדה הצ'רקסית וגיבור הפרשה הנושאת את שמו (עת הועלה עליו, בהיותו סגן בצה"ל, מחדל ביטחוני, בגינו נידון ל-18 שנות מאסר, ומהן ריצה שבע עד שנמצא חף מפשע ושחרר מכלאו), ונאטאשה גר-כאד, 20, זכנית בחנות-סריגים. אלה הם גישויו השניים של נאפסו, שהת-

חתן נאמפו בפעם השנייה

גרש מאשתו הראשונה בתום שנת-מאסרו הראשונה.

300 מיליון צופים

נחוג ♦ בארצות-הברית, יום-הולדתה ה-10 של סדרת-הטלוויזיה "רא-לאם", ההגדה לבית יואנג, מישפחת איל-הנפט הטקסאסיים, על עסקיה, תכניה ופרשיות-האהבים של גיבוריה. בדאלאס, שמפיקה היהודי, ליאונרד צמון, סיים זה עתה את הפקת הפרק ה-280, צופים כיום, לפי האומדן, מדי שבוע, כ-300 מיליון צופים ברחבי ער-לס.

האלמנה של אוסקר

נחוג ♦ יום-הולדתה ה-80 של במי דייוויס, מוותיקות שחקניות הקולנוע האמריקאית (איובל, מסוכנת), הפעילה עדיין במלוא אונה. היא משתתפת השבוע בהסרת סירטה ה-87, אמא חורגת מירשונה. דייוויס, שהוצעה עשר פעמים לקבלת פרס הקולנוע היוקרתי, האוסקר, זכתה בו

שחקנית דייוויס במלוא אונה

פעמיים, טוענת שהיא זאת שנתנה את השם לפרס (שחולק השבוע בפעם ה-60), מכיוון שפני הפסל הוזכרו לה את פניו של אחד מבעליה (הרמן אוסקר נלסון המנוח).

* נידסה אחרת מייחסת את השם לנחמה של פקידה בכירה באקדמיה לקולנוע, המסודר המעניק את הפרס, שטענה, בשעתו, כי הפסל מזכיר לה דווקא את פניו של אחד מדודיה, וטענה על בעל השם הפרטי אוסקר.

מדוע שותק הליכוד מול החשדות הכבדים שהתעוררו כלפי שימרון פרס? אולי משה ארנס יודע!

ריס האמריקאיים האחראים בעניין זה, ג'ורג' שולץ שר-החוץ וקספר ויינברגר שר-ההגנה. בשנות ה-70 היה מישה ארנס ובנו רענן בעלי חברה פרטית בשם "סיברניטיקס". החבריה חדלה מלהתקיים באפריל 1984, שנה אחרי שארנס התמנה כשר-הביטחון. חברה זו פעלה

הליכוד וצינור הנפט

כאשר ארנס היה חבר-כנסת וחבר ועדות-הכספים וכן ועדת-החוקר-הביטחון. בשנות ה-70 התחילה חברת-החשמל הישראלית להתעניין ברעיון הקמתה של תחנת-כוח גרעינית. באופן טבעי פנתה גם לחברת בכטל האמריקאית. בכטל היא חברת הבנייה הגדולה בעולם, ולה קשרים חזקים במיוחד בארצות-ערב. החברה מעסיקה 120 אלף עובדים, והיא הגורם המוביל בהקמת תחנות-כוח גרעיניות. למרות שחברת-החשמל הציעה פרויקט של מיליארד דולר, סירבה, בכטל" להירכש כנס לכל ריון. ראשי החברה היו אז שולץ וויינברגר.

הסיבה לסירוב החברה היתה חששה מפני אובדן עבר דות בארצות-ערב וארצות מוסלמיות. אולם ב-1976 נפיתחה באמריקה חקירה נגד בכטל על שנכנעה להרם הערבי נגד ישראל, וממשלתו של הנשיא ג'ימי קרטר הורתה על הגשת תביעה נגד החברה.

50 מיליון לארנס

אותה שעה יום ארנס פגשה עם הנהלת חברת-החשמל. בפגישה הודיע לה כי יש לו קשרים טובים עם בכטל, והוא יכול להזיז את עניין הקמת הכור הגרעיני על-ידם. במקביל פנה ארנס גם למישרר-התעשייה, שבי ראשו עמד אז חיים ברילב. לאחת הפגישות עם חברת-החשמל בא ארנס בחברת נציג רשמי של בכטל. בפגישות הציג ארנס כי חברתו, סיברניטיקס, תיקח על עצמה חלק בעבודות-התיכנון של הכור.

מכיוון שעבודות-התיכנון מהוות כחמישה אחוזים מהעלות, הרי שארנס רצה להשיג לעצמו עבודות בהיקף של יותר מ-50 מיליון דולר. לא רע. המגיעים עם ארנס נמשכו עוד חודשים, אבל כעבור זמן הפסיקה בכטל את המגעים. התברר כי היא לא היתה זקוקה עוד בקשר עם ישראל, לשם הגנה על עצמה מפני התביעה על כניעה להרם הערבי. דבריו של רפפורט מעלים שאלה נכבדה אחרת. אם אכן הודיע ארנס לשולץ שממשלת-הליכוד מסכימה להנחת צינור-הנפט, הרי זה סותר לגמרי את דבריו של פרס עד כה, כשי הסביר מדוע פנה למיז, ולא לשולץ. שהרי לדבריו פרס, שולץ הדיר עצמו ממיסול בנושא הצינור, משום שהיה בעבר מנהל של חברת "בכטל".

יגאל לביב

ה מרשה של הצעת-השותף בקשר לתוכנית צינור הנפט העיראקי מלאה תעלומות כרימון. האמריקאים מינו חוקר מיוחד כדי לנסות לפענח לפחות חלק מהן. אך התעלומה הגדולה ביותר קיימת דווקא בישראל: מדוע שותק הליכוד? הליכוד כולו מתפקד כיום כמכונת-השמצה אדירה.

הוא מכפיש את המערך בכלל, ואת שימרון פרס, על כל צעד ושעל, על כל דבר אמיתי ודימויני. ההשמצות גובות רות ככל שמתקרבות הבחירות. והנה, דווקא בפרשה זו, כאשר חוקר אמריקאי רס-דרג חוקר חשד שמישהו הציג לשימרון פרס שותף ענקי למיפי לגת-העבודה — הליכוד שותק. זוהי שתיקה בליכוד רועמת, בליכוד מוזרה, עד שיש לחפש את סיבתה.

אצבע כלפי ארנס

ראיון הארוך עם ברוך רפפורט בתוכנית זה הזמן. הוא דיבר במלל רב על נושאים רבים, ומנע עצמו מלדבר על הנושאים שבהם היה המראיין, רון ברדישי, מעוניין.

בין היתר אמר רפפורט: "גם שר-הביטחון מישה ארנס אישר ב-1984 לג'ורג' שולץ שישראל לא תפגע בצינור."

עד כה פורסם מספר פעמים, וללא הכחשה, כי הליכוד תמך כל העת בתוכנית-הצינור. שימרון פרס עצמו הצהיר כי הליכוד אישר את התוכנית 17 פעמים. אולם שמו של מישה ארנס לא נקשר עד כה בצורה בה מחייבת.

בעיתונות האמריקאית הוזכר שמו כמה פעמים כמי שמעורב בצינור, אולם תמיד הדבר הוכחש. גם בכתבה גדולה על נושא זה, שפורסמה ב-26 בפברואר ביומן הכלכלי ניו-יורק, הצהיר רוברו של ארנס באוזני הכתב משה ליכטמן כי "ארנס לא טיפל בעניין צינור-הנפט בשום שלב בתפקידיו הציבוריים".

הצהרה זו של ארנס עומדת בסתירה מוחצית לטת להצהרתו של רפפורט בטלוויזיה.

הסתירה הגלויה בין דברי רפפורט וארנס הביאה אותי לפנייה במחשבה על עמדת-החרות, בבקשה שיגיב על נושא זה. עד רגע זה לא התקבלה תגובתו.

אם נכונים דברי רפפורט — יש בדבר להפנות אצבע כלפי ארנס.

סביר כי דברי רפפורט נכונים, שכן הליכוד עצמו אישר כי הוא תמך בתוכנית-הצינור. מכיוון שתוכנית זו עלתה בשנת 1984, כאשר שלטה בארץ ממשלת הליכוד אשר בה כיהן ארנס כשר-הביטחון, סביר כי גם ארנס הודיע לעיתו באמריקה על עמדת-ישראל.

ארנס הוא אמריקאי, והוא מועדף על-ידי האמריקאים כשותף לשיחות, בבחינת שיח בין אמריקאי לחברו. לא לחינם חיפש פרס את שר-המישפטים אד מיו כשר תף לעיסקת-הצינור, שכן לא היתה כימיה בינו לבין השי-